



ACTIVITATS

TESIS

GRUPS DE RECERCA

ENTREVISTES

AVENÇOS

A FONTS

## FILOSOFIA



## AVENÇOS

## L'e-ciència i el diluvi de dades

Els ordinadors són presents en totes les fases de la investigació científica. Es podria creure que la introducció de tecnologies digitals en ciència és neutra, que només facilita o fins i tot permet la investigació. Aquest article discuteix aquesta afirmació, posant de relleu que part de la investigació és impossible de reproduir amb llapis i paper.

[+]

## A FONTS

## Olfacte i anòsmia en l'apreciació estètica (premi Aposta UAB 2011)

L'olfacte és el sentit oblidat de la nostra societat. Tanmateix, és molt important en les relacions socials i en activitats quotidianes, i fins i tot imprescindible per algunes activitats laborals. Aquest projecte, premi Aposta UAB 2011, estudiarà l'impacte de l'olfacte en l'apreciació estètica per entendre millor la importància d'aquest sentit i a revaloritzar-lo dins la societat.

[+]

## A FONTS

## El ressorgiment de l'estètica de la natura

L'estètica de la natura estudia com apreciem la bellesa natural. Expulsada de la filosofia acadèmica a principis del XIX, investigadors de la UAB han estudiat la seva reaparició amb el despertar d'una consciència ecològica als anys 60. Aquesta disciplina defensa que una major consciència de la bellesa del món natural ens donarà motius per protegir-lo.

[+]

## A FONTS

## Caracteritzades diferents nocions de possibilitat utilitzant lògiques fuzzy

Investigadors de la UAB introdueixen diferents lògiques per capturar les diferents nocions de necessitat (en el sentit de la teoria de la possibilitat) per a un dels sistemes més prominents de la *fuzzy logic*, la lògica de Gödel, una extensió de la lògica intuicionista, i en demostren la completesa i alguns resultats de complexitat computacional.

[+]

## 02/2015 - Qui és el guardià de la nostra pròpia salut?

La creença en el deure de promoure i protegir la salut de la població i de tractar els malalts en cas de necessitat mèdica, d'una banda, i el convenciment que tenim una responsabilitat amb la nostra pròpia salut, de l'altra, poden portar a un conflicte de valors amb implicacions socials i polítiques. L'autor d'aquest article argumenta les raons per les quals ha de prevaler la responsabilitat social en el tractament de les persones malaltes, encara que portin un estil de vida voluntari poc saludable.

## Referències

Puyol, Angel. *¿Quién es el guardián de nuestra propia salud? Responsabilidad individual y social por la salud*. Revista Española de Salud Pública. 2014, vol. 88, num. 5, p.1-12. doi: 10.4321/S1135-57272014000500003.

La majoria de les persones creuen que tenim el deure de promoure i protegir la salut de la població i de tractar els malalts en cas de necessitat mèdica. I molts creuen també que tenim una responsabilitat amb la nostra pròpia salut. Ambdues creences poden portar-nos a un conflicte de valors amb implicacions socials i polítiques. Si la gent emmalalteix a causa d'un estil de vida voluntari poc saludable, hem d'oferir una prioritat menor en l'accés als recursos sanitaris? L'exemple més popular per referir-se a aquesta situació és el de les malalties que s'associen amb l'hàbit de fumar, però és extensible a qualsevol patologia que tingui el seu origen en alguna elecció voluntària del malalt, com l'abandó de la medicació, la pràctica d'esport o de sexe insegur, o l'absència de mesures de prevenció contra la grip. En aquests casos, segueix prevalent la responsabilitat social? La meua resposta és que sí, ja que la salut de les persones és un bé en si mateix.

La salut té una importància moral especial perquè la seva limitació impedeix gaudir d'una efectiva igualtat d'oportunitats i de la possibilitat que les persones interactuin entre si com a iguals. Però això no ens ha de fer pensar que té un valor merament instrumental. La salut té un valor en i per si mateixa. Aquest és un judici normatiu, però amb base empírica. Qui perd la salut, no pensa únicament en la pèrdua d'un recurs valuós per aconseguir objectius importants en la vida. També experimenta un mal en si mateix: el deteriorament del seu cos, el dolor de la malaltia, la pèrdua d'una part de la seva identitat. La salut és un bé en si mateix com ho és la llibertat. No cal que necessitem la llibertat i la salut per aconseguir altres fins per saber que la nostra vida és pitjor sense elles.

Doncs bé, si la salut és un bé en si mateix, no hauria d'importar qui és el responsable de la malaltia per determinar *el que devem* als malalts. No només això. Si la salut és un bé en si mateix i sabem que una redistribució més justa de la riquesa millora la salut dels més pobres sense empitjorar la dels més rics, *caeteris paribus* hauríem de dur a terme la redistribució. Aquest és un argument clàssic a favor de la fiscalitat progressiva.

Tenim l'obligació moral de protegir la salut pròpia i la dels altres. Si hi ha una manera d'aconseguir una millor protecció de la salut incentivant la responsabilitat individual, és bo tenir-ho en compte, però mai al preu de desatendre els malalts o de desprotegir les persones de la malaltia. Això no vol dir que haguem d'anteposar el bé de la salut a la llibertat individual de fer amb la pròpia salut el que autònomament es cregui convenient. La societat deu a les persones la protecció de la salut, fins i tot contra les conductes imprudents, no la seva imposició. Tampoc significa que els individus no tinguin responsabilitat moral per la seva salut, però cal distingir aquesta del que ens devem en justícia els uns als altres. Per exemple, podem retreure moralment a algú la imprudència d'escalar una muntanya amb pocs recursos o d'ingerir voluntàriament excessius greixos saturats sense que això trenqui la nostra obligació encara més bàsica de socórrer-lo en cas d'accident o malaltia a causa d'aquestes accions.

Autor de la imatge: istockphoto/Dirima.

Angel Puyol  
Departament de Filosofia  
angel.puyol@uab.cat